

[Finansministeren.]

dømmelse af Udviklingens Gang halvandet Aar frem i Tiden vil selvfølgelig altid, og da ikke mindst i disse urolige Aar, hvile paa et usikkert Skøn. Hyad Indkomstskatten angaar, maa det tages i Betragtning, at Virkningerne af den daarlige Høst forrige Aar ogsaa vil gøre sig gældende ved den kommende Ligning, og at de store Skatteydere har større Beløb at fradrage for betalte Skatter end ved den sidste Indtægtsopgørelse. Endvidere maa det erindres, at der ikke svares ordinær Indkomstskat af de store Indtægter, som Skibsfarten tager hjem fra Udlandet. Den gode Høst i Aar, de bedre Afsætningsmuligheder og de stigende Priser paa vore Eksportvarer vil paa den anden Side give de Landbrug, som ved Indkomstopgørelsen regner med Kalenderaaret, et Plus i den sidste Del af dette Aar, og der vil sikkert ogsaa inden for de øvrige Erhverv kunne regnes med nogen Indtægtsfremgang som Følge af øget Produktion og Omsætning. For Forbrugsskatternes Vedkommende er Holdepunkterne for et Skøn over Udbyttet i næste Finansaar langt mere usikre, og der er saa meget større Grund til her at være varsom med Budgetteringen, som man ogsaa for Udgiftsbudgetternes Vedkommende er inde i en betydelig Usikkerhed paa Grund af hele Prisudviklingen i den senere Tid, et Forhold, som det kun til en vis Grad har været muligt at tage Hensyn til ved Budgetteringen, som den nu foreligger.

I det nu foreliggende Finanslovsforslag er der paa Driftsbudgettet opført en samlet Indtægt af 477,2 Mill. Kr. og en samlet Udgift af 475,7 Mill. Kr., hvorved fremkommer et Overskud paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. I Sammenligning med Finansloven for indeværende Finansaar er der en Stigning i Indtægterne paa 10,3 Mill. Kr. og i Udgifterne paa 12,8 Mill. Kr. Den for indeværende Finansaar vedtagne Forhøjelse af Tjenestemændenes Reguleringstillæg kom ikke med paa Finansloven, og der er ligeledes i Finanslovsforslaget indtil videre kun regnet med de i selve Lønningslovene fastsatte Reguleringstillæg. Hvilken Ordning der her for det kommende Finansaar skal træffes, vil senere blive taget op til Overvejelse.

Paa Driftsbudgettets Udgiftsside udviser Statsvirksomhederne tilsammen et Underskud paa $19\frac{1}{2}$ Mill. Kr. For Statsbanernes Vedkommende er Underskuddet budgetteret til 20,6 Mill. Kr., medens den tilsvarende Post paa Finansloven for indeværende Finansaar udgør 17,6 Mill. Kr. og paa Regnskabet for 1936—37 14,5 Mill.

Kr. For en Virksomhed af denne Karakter vil man sikkert bedst kunne bedømme Udviklingen ved Sammenligning med det sidst afsluttede Regnskab, og der er naturligvis særlig Grund til at anstille en saadan Sammenligning, naar Underskuddet viser en saa betydelig Stigning som fra 14,5 til 20,6 Mill. Kr.

I 1936—37 udgjorde Indtægterne ca. 122 Mill. Kr., men herfra maa der ved Sammenligningen drages det Beløb paa 1 Mill. Kr., som skyldes den to Gange indtrufne Paasketrafik i dette Regnskabsaar. Over for det saaledes udkommende Beløb af 121 Mill. Kr. staar det Beløb af 125 Mill. Kr., hvormed de samlede Indtægter for 1938—39 er budgetteret. Man regner altsaa med en ikke ringe Indtægtsfremgang, der støttes paa de senest foreliggende regnskabsmæssige Erfaringer, og det kan derfor heller ikke siges, at Stigningen paa Statsbanernes Underskud skyldes svigtende Indtjenings-evne. Aarsagen maa søges paa Udgiftssiden, og her viser der sig ogsaa en betydelig Stigning, nemlig fra 136,6 til 145,6 Mill. Kr., altsaa en Udgiftsforøgelse paa ca. 9 Mill. Kr. Denne Merudgift skyldes først og fremmest Prisstigninger, idet der alene til Brændsel, Olie m. v. er en Udgiftsforøgelse paa 4,4 Mill. Kr. Hertil kommer en Stigning paa 1,3 Mill. Kr. i Udgifterne til Vedligeholdelse af Driftsmateriel, Færger, Banelegeme m. m. Desuden er der en Merudgift paa 2 Mill. Kr. til Forrentning og Afskrivning og paa ca. 1,3 Mill. Kr. til Lønninger, Medhjælp o. lign.

For Post- og Telegrafvæsenets Vedkommende er der budgetteret et Overskud paa 2,3 Mill. Kr. mod 1,5 Mill. Kr. paa Finansloven for indeværende Finansaar. Stigningen skyldes forøgede Indtægter ved Porto og Telefongebyrer m. v., der dog paa den anden Side er ledsaget af nogen Stigning i Udgifterne paa Grund af den forøgede Virksomhed.

Idet jeg derefter vender mig til den almindelige Statsforvaltning, skal jeg først omtale Landbrugsministeriets Budget. Her viser Forslaget en samlet Udgift paa 19,2 Mill. Kr. mod 27,8 Mill. Kr. paa Finansloven for indeværende Finansaar, altsaa en betydelig Nedgang. Naar man ser nærmere paa Tallene, viser det sig, at de ordinære Udgifter ikke er meget forskellige i de to Aar. Forskellen skyldes en Del ekstraordinære Udgiftsposter og da først og fremmest den Ting, at der for 1937—38 i Tilskud til Kornfonden er bevilget 6,7 Mill. Kr., medens der ikke er opført nogen Udgift til dette Formaal paa det forelig-